

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palativm

Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

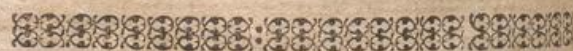
Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Qvod In Primis Misericordes Cvrare Debent Vt Eorum Sepultura sit Sancta
& Ecclesiastica. Capvt LXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54459)

*plangentur, & non sepelientur, in sterquilinis
super faciem terra erunt, & erit cadauer eorū,
in escam volatilibus cœli & bestijs terra. Im-
pijssimus ille Iason qui obstiterat quomi-
nus multi sepulturæ darentur, ipsemet se-
pultura priuatus fuit. Et iuste quidem, nam
si græci eos sepultura priuabant, qui pater-
na dissipauerant bona, iustius est, vt qui in-
sepultum hominem quem Deus ad imagi-
nem suam formauit relinquit, eodem be-
neficio spoliatur. Immo & digni sunt, qui
cum diuite epulone in inferno sepeliantur.
Constat igitur ex supra dictis, & allatis te-
stimonijs virtutis esse actum mortuorum
corpora inhumare.*

QVOD IN PRIMIS MI-
SERICORDES CVRARE DE-
BENT VT EORVM SEPVL-
tura sit Sancta & Ecclesiastica.

CAPVT LXVI.

Nemo est qui naturali instinctu impul-
sus, honestam non inquirat sepultu-
ram. Quæ sollicitudo, & cura non solum
Chri-

Christianorum pertulit animos, sed etiam infidelium. Nero cernens se inimicorum viribus circumdatum obnixè rogabat, ne caput suum inhumatum, inimicis ludibrio futurum remaneret. Ottho Imperator id ipsum similiter efflagitavit. Hector nūquid Achillem precatus est, vt post mortem corpus sepeliat, ne inhumatum præda esset volatilibus cœli, & bestijs terræ? Quod si tanta cum sollicitudine Pagani sepulturæ beneficium postularunt; quis quæso Christianorum, (maximè verò Confratrum Charitativorum) in hac re socordem se præbeat? Illud vnusquisque tritum aduertat adagium: *Charitas incipit à se ipso*. Et reuera quæ admodum illum fatuum reputamus, quæ alienæ studens saluti, propriæ obliuiscitur; sic, & incensatum iure eum vocabimus quæ alienæ prouidens sepulturæ, suæ ipsius curam non habet. Igitur ante omnia curandū vobis est, vt sepulturam Ecclesiasticam ante mortem fortiamini, in claustris Ecclesijs & alijs locis sacris, in quibus quotidie defunctorum fit memoria, prout corpora vestra merentur, illa siquidem dum vitam agerent templum fuerunt Spiritus Sancti; fuere item sacro baptismatis fonte regenerata, quæque resurgent ad gloriam, cum

Sueton.

Tacit lib. 7.

Homer.

Nn 5 ipsa

Rom. 8.

ipsa fuerint bonorum operum instrumēta
 Nonne D. Paulus id apertè præcipit? Ita pla-
 nè. Nam licet corpus hoc terrenum sit, & è
 limo terræ formatum, tamen, diuino con-
 tactu qui illud formauit consecratum est.
 Considerandus est supremus ille figulus,
 qui ex vilissima materia hominem condit
 ad imaginem & similitudinem conditoris.
 Quis eiusmodi non miretur opus? Quis
 vilissimam nõ stupeat hominis originem,
 circa quam conditor impeditur? vilissi-
 ma erant, & lutea quæ fidas fingebat, sed
 non vilipendenda. Ad hæc, honor ille ani-
 mæ debetur post mortem, quem semper in
 vita contulim? at si corpus sepultura carue-
 rit Ecclesiastica, incredibile est, quin anima
 aliquantulum saltem dedecus ob amorem
 incredibilem quò erga illud afficitur, patia-
 tur? Insuper illud aduertendū est quod Spi-
 ritus S. Per Salomonem eloquatur. *Melior
 est abortiuus, illo qui sepultura caret.* Ideoque
 Sancti Patriarçæ ad eò strenuè illi? curæ in-
 stiterunt, vt eorū corpora in ijs locis sepeli-
 rentur ex quibus vel in quibus saluator vē-
 turus erat, scientes quia per illū futura fo-
 ret resurrectio mortuorum. Ioseph ossa sua
 præcepit asportari in terram promissionis,
 Ioseph ab arimathia viuus sepulcrum sibi
 in

Eccles. 6.

Genes. 50.

Exod. 13.

in petra exscindi curauerat, in quô diuina
 sic ordinante prouidentia saluator imposi-
 tus fuit: Nec enim par erat vt qui segregatis
 erat à peccatoribus, cum pollutis ossibus
 misceretur, ideoq; in sepulchrum nouum
 in quo nemo positus fuerat conditus est.
 Horum exempla imitantes Christiani pri-
 mitiæ Ecclesiæ omnē adhibebant curam
 vt eorū corpora, iuxta martyrum reliquias
 conderentur, æstimâtes, ratumq; habentes
 se ab ijs auxiliū aduersus Sathanicas incur-
 siones accepturos. S. Ambros. sepulchri lo-
 cum iuxta Martyrum Geruasij & Prothasij
 monumentū elegit. Ideoq; Sancta Mater
 Ecclesia loca illa consecrat & benedicit vt
 facilius in ijs collocati, ab insultibus Satha-
 nicis protegantur. Solet enim persæpè hu-
 mani generis hostis ad decipiendos idiotas
 eorū vti corporib. Hinc D. Chrysof. loquēs
 de Dæmoniaco qui se in sepulchra mortuo-
 rum recipiebat dicit, ideo Dæmonē eum ad
 sepulchra perculisse, vt hominib⁹ suaderet,
 animas hominū post mortem in Dæmones
 trāsformari. Hanc ob causam multi Reges
 Imperatores sepulturā in Caluarix monte
 elegerunt vt de Balduino rege Hierosoli-
 mitano, & de Matre illius meliscindia vide-
 re est, quæ in valle Iosaphat iuxta sepulchrū
 B. V. voluit inhumari.

*Apuđ. Ambrosij
 serm. 77.*

*Chryf. hom. 29.
 in Matth.*

*Guil. de Tir de
 bello sacr.*

COA-

*Euseb. in vit:
lib. 4.*

*Florimund. de
Remond. de
Orig. heres.
lib. 6.*

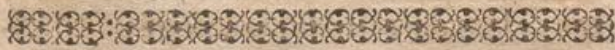
Constantinus magnus in templo duodecim Apostolorum voluit sepeliri. Surius refert Ioannem Eleemosynariū viuentem sepulchrum in loco sacro sibi parasse. Maria Scotiæ regina, inter acerbissima mortis tormenta obnixe rogabat vt corpus suū ex Anglia in Galliam transferretur vt terræ catholicorum mandaretur. Eorum hac ratione retundens errorem, qui omnibus in locis æquales pro mortuis censent esse preces, & fideles æquè benè pro ijs qui extra Ecclesiasticam sepulturam inhumati sunt oraturos, sicuti si præsentem eos in Ecclesijs haberent. Certum enim est non ita futuros eos memores illorum quorū cadauera vel sepulchra sunt absentia, quemadmodum præsentium.

Quid ultra? Hæreticorum ipsorum ad hanc sollicitudinem cura vos mouere debet, illi siquidem ante annos aliquot vi, per fas & nefas, in Ecclesijs sepeliri voluerunt, suorum prædecessorum manu armata requirentes vt in ijs humarentur: Hinc tot publice emerferunt edicta, quibus inhibebatur ne, hæretici in Ecclesijs Catholicorum vlllo modo sepelirentur. Nec enim par est vt qui Catholicam ducere nolūt vitam, cum ijs post mortem commisceantur. Peiores

iores proculdubio sunt Balaam qui licet impius esset, mortem tamen iustorum mori peroptabat, at hi nec in vita, nec in morte sed in solis volunt sepulchris conformari. Desiderium Balaam salutem spectabat animæ; at horum voluntas solum spectat cadaver. Ideoque grauius à Domino punientur, vt testatur D. Gregorius, his verbis: *Quos graua peccata deprimunt, non ad absolutionem, sed ad maiorem damnationem cumulum, eorum corpora in Ecclesijs ponuntur.*

Num. 23.

In dial.

AVTHOR CORONIDEM OPERI IMPONENS HORTATUR VNVMQVEMQVE Christianum ad hæc pietatis opera imitanda.

CAPVT VLTIMVM.

CVM Deus particularem mortuorum gesserit curam poteritne adeò indurata ceruicis homo reperiri, qui id muneris demaget defunctis quod ipsemet præstitit altissimus? Docuerat olim Deus Moysen,

v̄